

LÍENKA

ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZÁKLADNEJ ŠKOLY S MATERSKOU ŠKOLOU V JASLOVSKÝCH BOHUNICIACH JE PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 3/2018

Začína
nový školský rok

Privítali sme nových prváčikov

Letné prázdniny nám opäť preleteli a pred nami stojí 10 mesiacov usilovnej práce. Áno, budeme odpočítavať dni do nasledujúcich prázdnin, veď sa to tak robí odnepamäti.

No medzitým nás čaká veľa nového, zaujímavého, veselého a pekného.

Škola nie sú len písomky, testy a skúšanie, ale aj chvíle so spolužiakmi, detské bláznovstvá cez prestávky, akcie, pri ktorých aj učiteľov vidíme v úplne inom svetle, súťaže, výlety a exkurzie... Je toho veľa, čo chceme v novom školskom roku stihnúť.

Niektorým povinnostiam sa nevyhneme. Piaťaci a deviatci absolvujú veľké testovanie vedomostí.

Testovanie žiakov 5. ročníka základných škôl (Testovanie 5 – 2018) sa uskutoční 21. Novembra 2018 vo všetkých základných školách Slovenskej republiky a žiaci budú testovaní z matematiky a slovenského jazyka a literatúry.

Toto testovanie má poskytnúť školám spätnú väzbu, ako sú žiaci pripravení na prechod na druhý stupeň ZŠ.

Celoslovenské testovanie žiakov 9. ročníka základných škôl (Testovanie 9 – 2019) sa uskutoční 3. apríla 2019. Žiaci budú testovaní z predmetov matematika a slovenský jazyk a literatúra. Náhradný termín Testovania 9 – 2019 je stanovený na 16. a 17. apríla 2019. Výsledky žiakov poslúžia ako podklad pre prijímacie sk-

úšky na stredné školy.

Termíny prázdnin v školskom roku 2018/2019 sú uvedené v tabuľke (zdroj: www.minedu.sk).

K dnešnému dňu má naša škola 272 žiakov, čo je o 15 viac v porovnaní s predchádzajúcim školským rokom. Do prvého ročníka nastúpilo 41 nových žiakov. Máme ešte 5 žiakov, ktorí prišli z iných škôl. Na prvom stupni majú všetky ročníky po dve triedy, na druhom stupni paralelky nemáme. Otvárajú sa 4 oddelenia školskej družiny.

Na konci školského roka sme sa rozlúčili s Mgr. Luciou Bubánovou, ktorá v svojej učiteľskej praxi bude pokračovať na jednej z trnavských škôl. Nové miesto si našla aj Mgr. Ľubica Zemková. Na našej ZŠ už nebude vyučovať Mgr. Mária Cipárová a v školskom klube sa už nebudeme stretávať s Bc. Kristínou Valkó. Na miesto nich máme v pedagogickom kolektíve nové tváre. Miesto po Mgr. Bubánovej prevzala Mgr. Mária Džuňová. Na prvom stupni máme medzi novými posilami Mgr. Máriu Janotkovú a staronovú Mgr. Vieru Ševčíkovú. V školskom klube sa deťom budú venovať Martina Haragová a Dominika Karchutnaková.

V neposlednom rade treba spomenúť aj personálne zmeny vo vedení školy. PaedDr. Anton Puškár odišiel z postu riaditeľa a na jeho miesto zasadla Mgr. Katarína Mojžišová. Jej zástupkyňou sa stala Mgr. Ivana Michalíková.

Veríme, že záväzky, ktoré si dávame na začiatku školského roka, sa splnia na 100%, že bu-

deme chodiť do školy s úsmevom a očakávaním niečoho nového a zatiaľ nepreskúmaného. Nech teda všetko vychádza podľa predstáv a hor sa do práce!

HD

Prvý školský deň s úsmevom na tvári

Zopár slov na úvod od novej pani riaditeľky

Po horúcich letných prázdninách sa opäť vraciame do septembrových dní, kedy nás všetkých čaká práca, učenie. Dovolenko-prázdninový režim vymeníme za pracovný a za veľa povinností, ktoré na nás spadnú hneď, ako prekročíme bránu školy...

Veľa vecí sa za tie dva letné mesiace zmenilo. Prihováram sa Vám ako nová riaditeľka školy, i keď na tejto škole som už 15 rokov a mnohí z Vás ma dobre poznajú. Ku mne sa pripojili aj niektorí naši noví kolegovia, ktorí na Vás čakajú, či už na prvom, druhom stupni, či v školskom klube detí. Držte nám palce, aby ste boli s našou prácou spokojní.

A čím by mohol byť, a snáď aj bude, tento školský rok výnimočný?

Ak už ničím iným, tak aspoň úplným začiatkom – teda slávnostným otvorením nového školského roku, ktorý je najdôležitejším dňom našich prváčikov. Zložia slávnostný sľub riaditeľke školy, budú slávnostne pasovaní za skutočných prváčikov, zasadnú prvýkrát do školskej lavice a neodídu ani bez darčiekov.

Ani o zaujímavé mimo-vyučovacie aktivity nebude núdza... Môžete sa tešiť na staré známe a osvedčené, ale i úplne nové činnosti. Určite sa stretneme v noci s Pavlom Dobšínskym, či iným detským spisovateľom, zahráme si veľa spoločenských hier, vyučovanie si spestríme rôznymi exkurziami, ktoré pre Vás spoločne s pánmi učiteľmi chystáme v pláne práce...

V športových aktivitách dáme vyniknúť zasa našim pohybovo nadaným deťom. Čakajú nás rôzne predmetové olympiády, či vedomostné, matematicko-logické súťaže, v ktorých sa prejaví rozumový potenciál našich žiakov, samozrejme za výraznej podpory svojich učiteľov.

Veľkou výzvou bude tak, ako každoročne pre piatakov a deviatkov popasovať sa čo najlepšie s Testovaním 5 a 9. Budeme chcieť, aby boli viac než úspešní...

A takto by som postupne zaplnila snáď aj dve strany v našom školskom časopise, ale niečo si predsa nechám v zálohe a omnoho viac sa dozvieme v priebehu tohto školského roku.

Želám Vám všetkým, aby ste mali úspešný školský rok. Pracujte s maximálnym nasadením a odhodlaním, byť najlepší, byť úspešní...

Vaša Mgr. Katarína Mojžišová

Poohliadnime sa za minulým školským rokom

Prípravení zabojovať

MDD
sme oslavovali
v pevnosti Boyard

Otec Fouras potrápil
súťažiacich hádankami

Prvý júnový deň patrí všetkým deckám. To je stará známa vec. Neučí sa. Paráda! Ale to nestačí. Hádzanie loptičkou do koša a podobné súťaže – nuda, to tu bolo už stokrát. Ako teda zorganizovať tento deň tak, aby bol naozaj pre deti? Pre všetky deti! Nielen pre tých najmenších, ale aby sa aktívne zapojili všetci, učiteľov nevynímajúc. Pevnosť Boyard, napadlo nám, a bola to dobrá voľba.

Decká boli rozdelené do tímov, na čele s učiteľmi. Každé družstvo teda viedol jeden učiteľ, ktorý motivoval, hecoval, povzbudzoval. Na stanovištiach museli vybraní hráči plniť zaujímavé úlohy. Súperili v pribíjaní klincov do dreva, hľadali kľúč v nádobách s kadejakými potvarami, stavali čo najvyššiu vežu z kociek, riešili matematické úlohy, pretláčali sa na lavič-

ke... Bonbónikom bol otec Fouras, ktorý síce nebol vo veži, ale svoje miesto mal na najvrchnejšom poschodí. Za splnenie úlohy dostali hráči kľúč. Po prejdení všetkých strastiplných úloh a nástrah ich nakoniec vymieňali za indície, ktoré viedli k jedinému heslu. Na školskom dvore bola vyskladaná abeceda a poslednou úlohou víťazného tímu bolo heslo vyhlásovať. Len jedno družstvo mohlo byť víťazom, len jedno družstvo mohlo byť to NAJ. Stal sa ním tím pani učiteľky Mikovej. No treba povedať, že všetci statočne bojovali a odmenu si naozaj zaslúžili.

Bolo to super, ale budúci rok to bude ešte, ešte lepšie!

HD

Prekvapenie v pohári

Mali sme kopec otázok

Ktohovie, kto nosil tieto čizmy...

Vyučovanie v posledný májový deň nám spestrili členovia dvoch klubov vojenskej histórie, Feldgrau a Valkýra. Títo mladí nadšenci vojenskej histórie priniesli zbrane, uniformy, výstroj, výzbroj, bicykle, telefóny, lekárničku a mnoho iných predmetov, reálne používaných v 2. svetovej vojne. Mladší žiaci si mohli prezrieť, dokonca aj chytiť každý predmet. Najväčšiemu záujmu sa tešili zbrane a telefóny (aké dnes deti nepoznajú) - skutočne prepojené, takže deti telefonovali odušu.

Žiaci 2. stupňa mali prehliadku obohatenú o historický výklad. Táto akcia vznikla na podnet (vtedy) deviatačky Viktórie Kiselovej, členky jedného z klubov.

Títo mladí ľudia nepropagujú fašizmus ani inú formu násilia, práve naopak, snažia sa poukázať na hrôzy a chyby, ktoré človek v minulosti spáchal ako memento pre súčasný svet. História nám však dokazuje, že človek je tvor nepoučiteľný...

Mgr. Lenka Šallaiová

Nadšenci vojenskej histórie v uniformách

Vojenská história na dotyk

História na dosah

Tešíme sa na kuchtenie

Veľkej obľube u našich žiakov sa tešilo varenie a pečenie v školskej kuchynke. Kvôli rekonštrukcii školy sme ju v minulom školskom roku nemohli využívať celkom podľa predstáv, ale od septembra bude všetko inak! Kuchynka je krásne prerobená a navyše s úplne novým zariadením. Hodiny techniky a tiež krúžková činnosť sa môžu spustiť naplno. Nielen dievčatá láka kuchárske umenie, chlapci nezaostávajú, hoci v následnom upratovaní medzi nimi nie je absolútne žiaden rozdiel.

Kuchynku využijeme nielen na techniku, ktorú majú v rozvrhu žiaci od piateho po deviaty ročník, ale napríklad aj počas tvorivých dielní. Vôňa vianočných medovníkov určite priláka do našej krásnej novej kuchynky nejedného zvedavca.

Aj touto cestou chceme poďakovať rodičovskej rade za uvoľnenie finančných prostriedkov na doplnenie vybavenia do kuchynky. Už teraz môžeme s istotou povedať, že bude využitá na 100%. Tešíme sa z toho a hor sa do kuchtenia!

HD

AJ TENTO ROK BUDÚ VIANOČNÉ TRHY

V decembri minulého roku prekročilo brány školy nespočetne veľa ľudí – prilákali ich dobročinné vianočné trhy. Netušili sme, akú odozvu bude mať akcia, aké budú reakcie ľudí, či vôbec niekto príde... Bol to predsa len 1. ročník. Doteraz máme veľmi príjemný pocit z toho, koľko dobrých ľudí sa zišlo, akú príjemnú atmosféru vytvorili, akú obrovskú radosť mali dečka z toho všetkého, čo sa okolo nich dialo.

Veríme, že prijmete pozvanie aj na tohtoročné vianočné trhy, ktoré plánujeme na 14. decembra 2018. V diároch si preto spravte miesto aj pre túto udalosť. Bližšie informácie (nielen) o tejto akcii budú zverejnené na webovej a tiež na facebookovej stránke školy.

HD

Family cup

Šport ich jednoducho baví

A ni úmorné horúčavy neodradili 8.6.2018 milovníkov volejbalu a futbalu. Poobede sme sa stretli na neformálnom turnaji, ktorý sme nazvali Family Cup. Očakávali sme síce vyššiu účasť rodičov, prípadne iných rodinných príslušníkov, ale aj v tejto zostave sme sa výborne zabavili. Prišli žiaci, učitelia, bývalí žiaci, aj zopár rodinných príslušníkov.

Pán školník navaril výborný guláš, aby si vyčerpaní športovci mohli doplniť energiu.

Mgr. Lenka Šallaiová, Mgr. Ondrej Macháč

Naši deviataci

Unavení, ale spokojní

Povzbudzovali aj súťažili

Partia starších žiakov na prehliadke mesta

K záveru školského roka neodmysliteľne patria výlety. Ôsmaci si to spolu so 4.A, niekoľkými deviatakmi a rodičmi namierili do metropoly našich južných susedov – do Budapešti. Preslávené budapeštianske tropikárium sme nemohli obísť. Niektorí by tam strávili aj pol dňa, lebo naozaj bolo čo obdivovať. Od krokodílov, cez žraloky, až po raje, ktorých sme sa mohli dokonca aj dotknúť. Štvrtáci mali ďalší program v ZOO, ôsmakov čakali krásy historickej Budapešti. Podaktorí sa viac tešili na nákupy počas rozchodu, iní nasávali informácie od sprievodkyne ako špongia. Nezabudnuteľná bola cesta retro-metrom. Budapeštianske metro bolo prvé metro postavené na európskej pevnine a po metre v Londýne bolo druhé na svete. Zážitok z cesty sme však nemali iba my, nastavení ako zavárané uhorky v pohári, ale celkom iste aj všetci ostatní cestujúci, ktorí sa na nás dobre bavili. Škoda len tej nekonečnej cesty... Inak sme si mohli krásy mesta vychutnávať o čosi dlhšie. Výlet to však bol veľmi pekný a zaujímavý.

HD

Na výlete
u našich južných
susedov

V ZOO bolo perfektne

Štvrtáci pred tropikáriom

Umenie žiť skutočne znamená žiť prítomnosťou v tom, čo nám život prináša

Môžno si spomínate, že výťažok z dobročinných vianočných trhov bol venovaný detskému hospicu Plamienok. Mnohí nevedia, čo si majú pod tým predstaviť, čo je ich poslaním. Preto sme si pripravili niekoľko otázok pre pani **riaditeľku Máriu Jasenkovú**, na ktoré sme dostali naozaj vyčerpávajúce odpovede, plné lásky k práci, ktorej sa v Plamienku venujú, čistej ľudskosti, pokory a úprimnosti...

Môžete našim čitateľom priblížiť poslanie Plamienka?

V Plamienku pomáhame ťažko, nevyliciteľne a smrteľne chorým deťom a ich rodinám byť a žiť doma čo najlepšie. Navštevujú ich naši lekári, zdravotné sestry a sociálni pracovníci priamo doma, aby deti nemuseli byť v nemocnici. Bezplatne im zapožičiame lieky a všetko potrebné prístrojové vybavenie, ktoré by mali aj v nemocnici a rodičov naučíme ako ho používať. Môžu sa nám dovoliť 24 hodín denne a oprieť sa o našu odbornú aj ľudskú pomoc. Ak je potrebné, navštívime ich aj v noci. Hoci život v poslednej etape života nebyva jednoduchý, môže byť pokojný a láskyplný.

V Centre smútkovej terapie ponúkame bezplatnú odbornú psychologickú pomoc deťom a rodinám, ktoré stratili blízku osobu. Ponúkame im bezpečný priestor a podporu počas toho, ako sa vyrovnávajú so stratou. Hľadáme spolu zdroje a radosť zo života.

Čo Vás viedlo k založeniu Plamienka? Čo bol rozhodujúci impulz? Ako dlho už Plamienok existuje?

Po skončení vysokej školy som nastúpila na Klinikum detskej onkológie v Bratislave, kde som sa stretávala s deťmi, ktoré sme nevedeli zachrániť a ktoré zomierali. Mala som k týmto deťom a ich rodinám blízko. Mala som pocit, že starostlivosť o nich nie je na najlepšej úrovni, a tak ma táto oblasť začala viac zaujímať. Pamätám si na jedného chlapčeka, mal 4 roky, volal sa Dávid a mal leukémiu. Nevedeli sme ho zachrániť a veľmi chcel ísť domov. Búchal do kovovej postieľky a kričal: „Domov! Domov!“ Hneval sa

na mňa, že ho tam nepustím. Bolo to pre mňa ťažké. Začala som premýšľať, čo viac môžeme dať deťom ako je Dávid, ako to, že naozaj splníme ich pranie, aby mohli ísť domov. To bol prvý rozhodujúci impulz. Začala som sa tým viac zaoberať, premýšľať nad tým, hľadala som ľudí, ktorí by mali chuť a energiu do toho ísť so mnou. Prvé roky boli o ujasňovaní si, čo chceme, ako bude naša pomoc v praxi vyzeráť. Plamienok vznikol v decembri v roku 2000. Prvého chlapca Lukáša sme navštívili doma v auguste v roku 2002. Za osemnásť rokov sme sa doma postarali o viac ako 250 nevyliciteľne chorých detí a absolvovali tisíce návštev.

Ako vyzerá bežný pracovný deň v Plamienku?

Plamienok má dva tímy odborníkov. Jeden pomáha nevyliciteľne chorým a zomierajúcim deťom doma (mobilný detský hospic) a druhý tím odborníkov sa venuje smútiacim deťom a rodinám v Cente smútkovej terapie.

V oddelení domácej starostlivosti začíname o 8-mej ráno poradou. Povieme si, ako sa deti mali v noci. Po odovzdaní služby si naplánujeme návštevy na daný deň. Jedno dieťaťko navštevujú vždy dvaja odborníci - lekári, zdravotná sestra, sociálny pracovník alebo psychológ, podľa toho, čo dieťa a rodina potrebujú. Nachystáme si potrebný materiál, ktorý do rodiny na danú návštevu zoberieme. Niekedy sú to hračky, kreatívne pomôcky, lieky, zdravotnícke prístroje alebo špeciálny zdravotnícky materiál. Na návštevu vyrážame ráno o cca 9-tej. Deti navštevujeme do 2 hodín jazdy autom od Bratislavy, cca 200 km. Návšteva priemerne trvá jeden a pol hodiny. Rozprávame sa spolu o tom, ako žijú, aké majú plány, čo ich trápi, ako by sme im mohli pomôcť my. Dieťaťko vyšetríme, upravíme liečbu. Niekedy, keď máme priestor a okolnosti nám dovoľia, sa s dieťaťkom, súrodencami a rodičmi spoločne zahráme. Každá návšteva je iná. Snaha je rodinke pomôcť tak, aby naozaj žili. Hľadáme s nimi spolu priestor a cestu, aby mal ich život pre nich samotných cenu, hodnotu, aby aj napriek bolesti mohli nájsť a prežiť aspoň chvíľky

radosti a boli spolu. Našou hlavnou víziou je pomáhať im prežiť doma spolu „Viac života, menej bolesti“. Po návšteve sa vraciame späť do Plamienka. Medzi tým sa naobedujeme. Ďalšia porada začína o 15-tej. Zreferujeme si to, čo sa na návšteve udialo, zdieľame zážitky, ťažkosti aj výzvy, ktoré nás čakajú na ďalších návštevách a čo sme sa naučili. Napíšeme záznamy z návštev. O pol 5-tej nám končí pracovná doba a začína služba.

Kto pracuje pre Plamienok a ako si týchto ľudí vyberáte? Koľko máte zamestnancov?

V Plamienku, v tíme domácej starostlivosti pracuje 8 ľudí (lekári, zdravotné sestry a sociálni pracovníci). V Centre smútkovej terapie pracuje 5 ľudí (psychológovia, psychoterapeuti, hroví terapeuti a liečební pedagógovia). A potom máme ešte Oddelenie fundraisingu a starostlivosti o darcov. Musíme sa starať aj o finančné zdroje, komunikovať s verejnosťou aj s darcami, ktorí nás podporujú.

Pracovať v tejto oblasti je na jednej strane náročné, na druhej veľmi obohacujúce. V tej prvej línii by som povedala, že si ľudia vyberajú nás. A potom z tých, ktorí k nám chcú prísť, sa snažíme vybrať tých najlepších. Chceme ľudí, ktorí svoju prácu cítia ako poslanie. Hľadáme otvorených ľudí, ktorí chcú osobnostne rásť a vzdelávať sa. Nevadí, že nemajú skúsenosti. Prajeme si, aby všetci v Plamienku mali radosť zo svojej práce. Verím, že je naplňujúca, obohacujúca a zmysluplná.

Pamätáte sa na svoju prvú návštevu v rodine?

Áno, pamätám. Bol to chlapček, volal sa Lukáško. Mal 10 rokov, býval v Bratislave a mal leukémiu. Bol to výnimočný chlapec. Mal rád život. Pamätám si jeho úľavu na tvári a pokoj, ktorý som z neho cítila, keď prišiel z nemocnice domov. Stihol byť ešte s tými, ktorí ho majú radi. Sedel na dvore, pozrel si doma rozprávky, rodičia mu uvarili to, čo mal rád. Doma bol krátko. Napriek ťažkej chorobe sa nikdy nestážoval. Dôveroval nám aj ľuďom okolo seba. Dodnes, keď si na neho spomeniem, cítim jeho chuť žiť. Umenie žiť skutočne znamená žiť prítomnosťou v tom, čo nám život prináša.

Stretávate sa s týmito deťmi a ich rodinami v náročných situáciách. Čo Vás dokáže milo pobaviť alebo prekvapiť?

Niekedy ma prekvapí humor detí, ktorým v náznakoch rozprávajú, čo prežívajú a čo by chceli. Vážne témy cez humor nie sú také ťažké. Pamätám si na chlapca, ktorý mal v brušku vodu a povedal nám, že je tehotný. Opýtali sme

sa, koho čaká. Povedal nám, že to bude brat, ktorý sa z jeho bruška presťahuje do maminho. My sme pochopili, že chce, aby mala mamina dieťa, keď tu už raz nebude. A tak sa aj stalo. Bolo to pre mňa prekvapujúce, no zároveň som sa trochu aj pobavila. Niekedy ma prekvapí, ako deti vedia, čo sa deje. Rozumejú tomu možno viac ako my dospelí, napriek tomu dokážu žiť prítomnosťou. Učia nás žiť.

Ako si dobíjate baterky? Čomu sa venujete vo voľnom čase?

Mám menšiu záhradku, v ktorej sa učím pestovať kvetiny. Je to pre mňa dobrodružstvo. Čo treba robiť, aby kvietky rástli, kvitli a aby nás obdarili krásou. Myslím si, že každým rokom je to lepšie. Mám psa, s ktorým chodím každý deň von. Často sa mi nechce, no von sa ísť musí. Prečistím si hlavu a pretiahnem telo. Chodím na jogu. Joga pre mňa nie je o výkone a o svalovej sile, ale je to skôr o rovnováhe a uvedomovaní si vlastného tela. Tiež rada fotím. Pri fotení maľujem svetlom a zachytávam krásy cez šošovku. Veľmi ma to baví, no veľa o tom ešte neviem. Mám priateľov, rodinu, s ktorými veľmi rada trávim čas. Občas si prečítam dobrú knihu alebo idem na koncert.

Keď deti „odídu“, pomáha Plamienok rodinám aj naďalej?

Áno, ponúkame im pomoc aj naďalej. Pokiaľ ju potrebujú, môžu prísť do Centra smútkovej terapie na Zadunajskej 6/A v Petržalke. Rodiny, ktoré sme mali v domácej starostlivosti, využívajú služby Centra, ale nie je to hlavná skupina rodín či detí, ktoré tam chodia. Väčšinu tvoria skôr deti a rodiny, ktoré sme v starostlivosti nemali. Buď sú to rodičia, ktorí stratili dieťaťko v nemocnici, náhle úmrtie alebo úraz, autohavária... alebo sú to deti, ktoré stratili rodičov na chorobu či úraz alebo iné príčiny.

Smútok nie je choroba, ale niekedy sa stane, že odborná pomoc je potrebná. Napríklad vtedy, ak vzťah s tým, koho sme stratili, bol komplikovaný. Prijíť pomoc je prejavom sily, nie slabosti alebo zlyhania. V čom naša pomoc spočíva? Deti a rodiny sa môžu zapojiť do rôznych terapeutických programov. Sú to napr. individuálne a rodinné stretnutia. S dospelým sa väčšinou rozprávame. Jazykom detí je hra a prostredníctvom hry sa im snažíme pomôcť. Snahou je nájsť cestu ako premeniť bolesť na lásku. Pomáha, ak dokážu vyjadriť v hre, kresbe či inej tvorivej aktivite to, čo sa deje v ich vnútri a majú pocit blízkosti a opory od psychológa alebo terapeuta. Neskôr hľadáme spolu s nimi zdroje sily a radosti. Základom pomoci je však vzťah. Byť blízko niekoho, kto mi rozumie, kto ma nepoučuje, kto ma vypočuje, je so mnou a má trpezlivosť a čas, je liečivé.

Ďalším terapeutickým programom sú skupinové stretnutia smútiacich detí. Stretávajú sa

na nich deti podobného veku, ktoré stratili niekoho blízkeho. Blízkosť niekoho, kto má podobný osud, býva veľmi povzbudzujúca a podporná. Na skupinách sa spolu hráme, tvoríme a rozprávame.

Každoročne organizujeme aj letný terapeutický tábor pre smútiace deti z celého Slovenska.

Vznikajú medzi vami a rodinami priateľstvá alebo je to čisto profesionálna záležitosť?

Vzťah medzi nami, ktorí v Plamienku pracujeme, a medzi deťmi a rodičmi je vzťah profesionálny. Čo neznamena, že je to vzťah chladný, že medzi nami nie je cítiť blízkosť. Potreby detí a ich rodín, na rozdiel od priateľských vzťahov, sú ale na prvom mieste. Snažíme sa naše vlastné problémy a ťažkosti do týchto vzťahov neprenášať. V profesionálnom vzťahu môžeme zdieľať aj svoje súkromné záležitosti, ak to pomôže tomu, komu pomáhame. Nemali by sme ho našimi problémami zatažiť. Občas sa možno stane, že z nejakého profesionálneho vzťahu sa rozvinie priateľstvo.

Čo je podľa Vás na Vašom povolani najťažšie a čo, naopak, najkrajšie?

To je otázka, na ktorú nemám úplne jednoznačnú odpoveď. Pre mňa hĺbka a čistota vzťahu, ktoré prežívam s deťmi a rodinami, majú veľkú hodnotu. Na nič sa nehráme. Pomoc deťom a rodinám mi prináša hlboký zmysel a naplnenie.

Najťažšie je pre mňa byť s dieťaťom, ktoré veľmi túži žiť, hovorí o tom a ja viem, že nie je v mojej, v našej moci jeho život zachrániť. Asi sa mi niekde v hĺbke ozýva aj moja vlastná bolesť. Nie je pre mňa vždy ľahké prijať život taký, aký je. Vtedy si vravím, že musím pracovať najprv na sebe a dopracovať sa k vnútornému pokoju, ktorý budem môcť dieťaťu ponúknuť.

Ako vníma okolie Vašu prácu/organizáciu? Vedia ľudia o Plamienku? Ako sa k vám dostanú? Ako vás možno podporiť?

Ľudia, ktorí nás spoznajú a snažia sa nám pomôcť, sú pre nás oporou. Vo všeobecnosti je pomoc Plamienka vnímaná darcami a verejnosťou ako pomoc, ktorá má zmysel. Bez ľudí, ktorí pri nás stoja, by sme nedokázali pomáhať. Snažíme sa byť transparentní a robiť svoju prácu zo srdca. Plamienok je jedna z väčších neziskových organizácií na Slovensku, ale nepo-

znajú ju všetci. A možno aj tí, ktorí ju poznajú, o našej práci celkom presne nevedia. Naša téma je pre verejnosť náročná, bolestná, ľudia sa jej často stránia. Píšeme články, na facebooku uverejňujeme podrobnejšie to, čím žijeme, občas nás môžete počuť či vidieť v rádiu a televízii. Ponúkame v nich bohatstvo, ktoré od detí a rodín dostávame, príbehy a zážitky v rodinách, ich životnú múdrosť a posolstvá.

Pomáhame vďaka tým, ktorí pomáhajú nám. Sme závislí na daroch našich darcov. Veľmi si vážime ľudí a inštitúcie, ktoré nás podporujú pravidelne, hoci i menšou čiastkou, pretože nám to dodáva stabilitu a možnosť tak venovať viac času deťom a rodinám. Pokiaľ sa niekto rozhodne nás podporiť, môže veľmi jednoducho cez webovú stránku www.plamienok.sk zadať platobný príkaz.

Je možné sa vo Vašej práci odosobniť? Veľa sa o smrti nehovorí, je to bolestivé, citlivá téma...

Myslím si, že nie je dobré sa odosobniť. Ak sa odosobním, cítim, že deťom a rodinám nepomôžem. Nedokážem potom vnímať čo sa deje medzi nami, čo potrebujú, čo im môžem ponúknuť a čo potrebujem ja. Snažím sa im byť primerane blízko, aby som mohla pomáhať dlhodobo. Uvedomujem si, že sa musím o seba starať, rozvíjať aj svoj súkromný život a žiť aj niečím iným ako prácou. Zároveň túžim osobnostne aj profesijne rásť. Zmena a rozvoj sú pre mňa nevyhnutné.

O smrti sa veľa nehovorí, aj keď v poslednej dobe sa mi zdá, že viac ako kedysi. Smrť je nie len bolestná. Nedávno som čítala, že smrť je pestrofarebná. Na začiatku, keď sa nás smrť osobne dotýka, všetky farby nevidíme. Vidíme zvyčajne len tie tmavé, čierne, bolestné. Postupne ako sa vnútorne rozvíjame, dokážeme objaviť aj ďalšie farebné tóny. Smrť napriek tomu, že je bolestná, môže priniesť aj veľa hodnotného. Blízkosť, životné hodnoty, odhodenie masiek, nové vzťahy, krásu maličkosti a prítomného okamžiku. Smrť môže byť silným katalyzátorom osobnostného rozvoja. V konečnom dôsledku nám ukazuje hodnotu lásky a vzťahov, čo hodnotnejšie na tomto svete máme?

HD

PLAMIENOK
NEZISKOVÁ
ORGANIZÁCIA

SIEDMACI SPOZNÁVALI KRÁSY OKOLIA

V stredu 27.6. sme boli na výlete na Katarínke s pani učiteľkami Bubánovou a Stračárovou. Dopravili sme sa tam autobusom, ktorý viezol mladších žiakov do Smoleníc. Autobus nás vyviezol až na parkovisko, odkiaľ sme vyšli na Katarínku. Po ceste sme stretli katarínkárov, ktorí nám povedali niečo o histórii. Troch z nás pustili hore na vežu, odkiaľ bol krásny výhľad. Potom sme už išli opekať. Najprv nám nešiel zapáliť oheň, ale pani sprievodkyňa mala zapalovač, čo nás zachránilo. Kým si niektorí opekali, my sme si hádzali disky. Po ceste naspäť sme počúvali pesničky, trhali ringloty a našli sme hojdacieho koníka. Keď sme prišli do Dechtíc, pani učiteľka Bubánová nám kúpila nanuky a niektorým zmrzlinu. Na zastávke nás zastihol silný dážď. Potom už prišiel autobus a išli sme domov. Tento výlet bol super, budúci rok si to môžeme zopakovať.

Veronika Bokorová, VII.

Deviatci svojím programom jednonačne zabodovali

Rozlúčková slávnosť našich deviatakov

V júni si svoje posledné vysvedčenie zo základky odnieslo 27 žiakov. Ako už býva zvykom, so školou, ktorej prah prekračovali 9 rokov, sa museli aj patrične rozlúčiť. Pripravovali program, hádali sa, potom sa udobrovali a tak stále dokola. Ale tak to má byť. To, čo v programe napokon predviedli, bolo milé, vtipné, zábavné. Také ich. Lúčila sa trieda veselých, bezprostredných (už

nie celkom) detí. Za posledné obdobie akosi dospeli. Každý z nich má vlastné názory, cestu, ktorou chce ísť, plány a sny, ktoré chce splniť. Nám nezostáva nič iné, len im otvoriť brány a vypustiť ich do sveta, aby tie svoje sny naplnili. Čo sme mohli, to sme im odovzdali, teraz je to už len na nich. Držíme palce, aby sa im v každom smere darilo.

HD

Vypúšťanie balónov

Vela ocenených bolo medzi deviatakmi

Spolu s vysvedčením si niektorí žiaci odnášali posledný deň minulého školského roka aj niečo navyše. Tí, ktorí reprezentovali školu na vedomostných alebo športových súťažiach, si predsa zaslúžia odmenu. Poukážky na nákup kníh si žiaci prebrali z rúk svojich triednych učiteľov pred zrakmi celej školy.

Cenu školy si zaslúžene odniesol a víťazný po-

hár nad hlavu dvíhal deviatak Branislav Bubán. Svojimi vedomosťami valcoval súťaže. Nech sa mu aj naďalej tak dobre darí!

Celý školský rok je pred nami, je to 10 dlhých mesiacov, kedy má každý možnosť predviesť, čo sa v ňom skrýva. Tak ukážme, že sme super škola a že na to máme!

HD

Gratulujeme!

Branislav Bubán získal Cenu Školy

Lyžiarsky výchovno -vzdelávací kurz Snowland Valčianska dolina 2018

Naši lyžiari

O päť Snowland! Po predchádzajúcom vydarenom lyžiarskom kurze sme sa rozhodli, že aj tohtoroční siedmáci strávajú 6 dní výučby v lyžiarskom stredisku Snowland vo Valčianskej doline. 19 siedmakov a 2 deviataci boli rozdelení do 2 skupín. Začiatocníkov mala na starosti p. uč. Lucia Bubánová a pokročilých p. uč. Macháč. O poobedný pedagogický dozor a pomoc na svahu sa starala p. uč. Miková a na naše zdravie dohliadala p. Tvarožková. Napriek náročnému týždňu sa všetci vracali domov s úsmevmi na tvárach. Začiatocníci sa naučili základy lyžovania, pokročilí obohatili svoje skúsenosti a získali väčšiu istotu. Okrem lyžovania si žiaci užili spoločné večerné programy, diskotéku, saunu, bazén či bowling a utužili tak svoje vzťahy. Ako vedúci kurzu by som rád poďakoval p. uč. Bubánovej, Mikovej a p. Tvarožkovej za výborne odvedenú prácu na svahu i mimo neho, deťom za to, že si spoločný týždeň užili, ale i Rodičovskej rade a obci Jaslovské Bohunice za finančnú podporu.

Mgr. Ondrej Macháč

Najlepší inštruktori

Najúspešnejší na svahu

Deviatáci, do toho!

Deviatáci si zmerali sily vo volejbale s učiteľmi

Radosť sa striedala na oboch stranách

Je to už tradícia, že deviatáci vyzývajú na súboj vo volejbale svojich učiteľov. Tím pedagógov posilnili aj bývalí riaditelia Mgr. Pavol Kaššák a PaedDr. Anton Puškár. Deviatáci počas školského roka absolvovali ne-

jednu volejbalovú súťaž, boli natrénovaní, zohratí, tak sa mali učitelia čoho obávať. Niektoré výmeny boli doslova ukážkové. Skúsíte si tipnúť, kto zvíťazil?

HD

Prázdniny v školskom roku 2018/2019

Prázdniny		Posledný deň vyučovania pred začiatkom prázdnin	Termín prázdnin	Začiatok vyučovania po prázdninách
Jesenné		30. október 2018 (utorok)	31. október – 2. november 2018	5. november 2018 (pondelok)
Vianočné		21. december 2018 (piatok)	23. december 2018– 7. január 2019	8. január 2019 (utorok)
Polročné		31. január 2019 (štvrtok)	1. február 2019 (piatok)	4. február 2019 (pondelok)
Jarné	Košický kraj, Prešovský kraj	15. február 2019 (piatok)	18. február – 22. február 2019	25. február 2019 (pondelok)
	Bratislavský kraj, Nitriansky kraj, Trnavský kraj	22. február 2019 (piatok)	25. február – 1. marec 2019	4. marec 2019 (pondelok)
	Banskobystrický kraj, Žilinský kraj, Trenčiansky kraj	1. marec 2019 (piatok)	4. marec – 8. marec 2019	11. marec 2019 (pondelok)
Veľkonočné		17. apríl 2019 (streda)	18. apríl – 23. apríl 2019	24. apríl 2019 (streda)
Letné		28. jún 2018(piatok)	1. júl – 31. august 2019	2. september 2019 (pondelok)

Majú básničku na jazyčku

Minuloroční šiestaci mali fyziku v malíčku a zdá sa, že im poštekla aj básnické črevo a vytvorili básničky o vode.

O čom voda netuší

Pri studenej vode
čo sa asi deje?
Ak sa zníži teplota,
prečo je väčšia hustota?
Či snáď to spôsobila
studená voda z tohto deja?
Objem je menší!

Či sa objem zväčší
pri horúcej vode?
Čo sa asi deje?
Zvýši sa teplota,
Zmenší sa hustota!

Aj keď voda netuší
o vlastnostiach v kvapalinách,
po stáročia tečie
z vrchov po dolinách.

Patrik Žemla, VI.

Studená a horúca voda

Teplota je dobrá vec,
keď sa zníži,
zväčší hustotu o palec.

Hmotnosť trochu objemu
jeho zmenšenie závidí,
pretože ona sa pritom nezmení!

Vo fyzike platí
zákon o horúcej vode,
že v nej veru veľké
zvýšenie teploty bude.

Aj keď sa pritom objem zväčšuje,
hmotnosť vody sa nemení,
vlastne stagnuje.

Hustota sa iba prizerá
a vyzerá ako mím,
pretože ona dobre vie:
„Ja sa znížim!“

Sofia Mikušová, VI.

Účasť bola mimoriadne vysoká

Jaslovské Bohunice Open 2018

Koncom mája sa za krásneho slnečného počasia v Parku pri kaštieli odohral discgolfový turnaj, ktorý bol zaradený do Slovenskej discgolfovej ligy. Organizátorov veľmi potešila pomerne vysoká účasť hráčov, no všetkých discgolfistov teší veľká juniorská základňa, ktorá sa nám v Jaslovských Bohuniciach rozrastá. Ide o turnaj s najväčším počtom hráčov štartujúcich v juniorskej kategórii. Okrem juniorských kategórií sa súťažilo i v hlavnej kategórii OPEN, WOMEN a MASTERS (+ 40 rokov). Turnaj sa hral 4-kolovým systémom – 2 deväť jamkové kolá doobeda a 2 poobede, bez finálového kola. Z našej školy sa zúčastnilo až 10 detí: Šimon Horváth, Jozef Facuna, Tobias Hutta, Filip Pavlík, Natália Nádaská, Eliška Juríková, Marcela Maliarová, Sára

Bubánová, Alexandra Oravcová a Veronika Bokorová. Medzi dievčatami sa na 1. mieste umiestnila Natália Nádaská, 2. miesto obsadila Eliška Juríková a 3. miesto Sára Bubánová. Z chlapcov juniorov bol najlepší Šimon Horváth, na 2. mieste sa umiestnil Jozef Facuna a na 3. mieste Tobias Hutta. Víťazom gratulujeme a všetkým ďakujeme za účasť. Rovnako ďakujeme obci Jaslovské Bohunice za pomoc pri organizovaní a za perfektne pripravený park!

Najbližší turnaj v našom parku sa uskutoční 27. októbra, ktorý bude zároveň majstrovstvami Slovenska juniorov. Týmto vás pozývame podporiť našu nádejnú mládež.

Mgr. Ondrej Macháč

TOP